

Metoden til at etablere Khilafah: Gradvis implementering?

En udbredt holdning i Ummah er den gradvise ændring, bedre kendt som Tadarruj. Denne såkaldte metode følger logikken at Islam er en massiv og omfattende Deen og det er umuligt at implementere Islam radikalt og på én gang. Derfor skal man søge at gradvis implementere Shariah og dette vil finde sted over flere år for så at få Islam tilbage fuldt ud. Denne proces finder ofte sted ved at dele magten med den nuværende regering og gennem deltagelse i det nuværende styre, dvs. gennem demokratiet i dag.

Følgende beviser bruges for at legitimere denne holdning, såsom "åbenbaringen af Quran kom gradvist og som problemer opstod, behandlede Quran dem efterfølgende". Og at Allah (swt) forbød alkohol i 3 stadier, bruges ligeledes som bevis på ovennævnte holdning.

Endnu et argument for denne metode er principperne såsom, "Det der ikke kan opnås komplet, bør heller ikke afvises komplet". Og heraf udledes det at en del af Islam er bedre end intet, og således godkendes og accepteres den gradvise ændring.

Det er afgørende at den islamiske Ummah indser at ingen af ovennævnte argumenter er legitime Shariahmæssige holdninger og at denne form for argumentation ikke kun er forkert, men også modstrider entydige beviser i Islam. Den første pointe er konceptet om at Islam er umulig at implementere. Dette betyder at Allah (swt) har nedsendt en upraktisk Deen! Dette er i komplet modstrid med den overbevisning at Islam er den eneste praktiske Deen for menneskeheden som Allah (swt), Skaberens af himlene og jorden har fuldkommetgjort.

Allah (swt) siger i Quran, "**Allah placerer ikke en byrde på en person, med mindre han er i stand til at klare den.**"[Baqqarah:282]

Således fortæller Allah (swt) at Han ikke vil give Ummah en forpligtelse, som den ikke kan opnå og som er umulig at implementere, således er genoptagelsen af Islam er absolut mulighed og en forpligtelse.

Tanken om at det er umuligt at etablere Islam radikalt, er denne ides hjerte. Dette er ikke kun i modstrid med Islam, men også mangelfuldt i forhold til realiteten af politisk forandring. Det var en radikal ændring Profeten (saaws) bragte 1400 år siden. Det var også en radikal ændring, der bragte det korrupte doktrin om Kommunismen og ligeledes en radikal ændring der erstattede Kommunismen med Kapitalismen i begyndelsen af 90'erne og hvis dette er tilfældet med falske Aqa'id (verdensanskuelser), hvordan er det så tilfældet med den sande Aqeedah?

Således er konceptet om genoplevelsen af den islamiske Aqeedah som værende upraktisk en falsk tanke og giver genlyd af en opgivende tankegang overfor Ummah og selve troen på Islam.

Hvad angår påstanden om at Quranen blev åbenbaret gradvist og kan således implementeres gradvist, så er det en påstand som er i modstrid med Quran og hvordan den blev åbenbaret. For det **første**, så blev Quran åbenbaret i henhold til problemer, spørgsmål, debatter og politiske scenarier der opstod. Dette, ifølge Islam, former en forgrening under navnet Ulum ul-Quran (Quranens videnskab) bedre kendt som Asbab un-Nuzul (årsager til åbenbaring).

Som eksempel på dette, så skete følgende episode berettet af Bukhari: 'Urwa berettede at Az-Zubair havde et skænderi med en mand fra Ansar grundet et bjergs naturlige vandløb ved Al-Harra. Profeten (saaws) sagde, "**O Zubair, forsyn dit landområde med vandet og lad vandet flyde videre til din nabo.**" Manden fra Ansar sagde, "O Allah's Sendebud (saaws) han er din fætter." Til dette blev Profetens ansigt rødt (grundet vrede) og han sagde, "**O Zubair, forsyn dit land og tilbagehold så vandet indtil det flyder over din væg og lad det så flyde videre til din nabo.**" Her gjorde Profeten (saaws) det tilladt for Az-Zubair at tage hele sin ret efter at manden fra Ansar fremprovokerede Profetens (saaws) vrede. Profeten (saaws) havde tidligere givet ordre om at begge havde ret til vandet. Angående denne sag, sagde Az-Zubair, "Jeg tror at dette vers blev åbenbaret i denne sammenhæng,

”Men nej ved din Herre! De vil ikke have Iman førend de gør dig (O Muhammed) til dommer i alt de strides om og herefter ikke finder uvilje i deres sjæle mod din dom og underkaster sig fuldkomment til det” [Nisa:65]

Og således var det hver gang et juridisk spørgsmål opstod der krævede hukm fra Quran, så blev det adresseret gennem dette. Der er beretninger hvor Sahabah (raa) kom til Profeten (saaws), men han forblev tavs indtil Allah (swt) åbenbarede Hukm på området. Et eksempel på dette berettes af Bukhari. Jabir (ra) berettede at ”Profeten (saaws) og Abu Bakr (ra) kom gående til fods for at besøge mig (på grund af sygdom) hos Banu Salama’s hjemsted. Profeten (saaws) fandt mig bevidstløs, så han spurgte efter vand og udførte Wudu fra vandet og dryssede lidt af vandet på mig. Jeg vendte tilbage til min bevidsthed og sagde til Profeten (saaws), ”O Allahs Sendebud! Hvad beordrer du mig til at gøre angående min rigdom? Beretteren fortæller at han (saaws) forblev tavs indtil verset omhandlende arv blev åbenbaret.

Således blev alle love og regler der fandt sted altid adresseret gennem Islam og så snart en Hukm blev åbenbaret, så blev den implementeret omgående. Der var ingen tilfælde af gradvis implementering ved implementering af de guddommelige love. Det er åbenlyst at der ikke er et eneste tilfælde hvor Profeten (saaws) ignorerede Allahs Hukm og udskød dens implementering, dette vil være ligesom at anklage Profeten for at styre med andet end hvad Allah har nedsendt, hvilket er kufr.

At styre med Islam og forbuddet mod at styre med kufr, ligegyldigt hvilke tilstande vi befinder os i, er entydigt defineret gennem Islam og er ikke åben til fortolkning. Og således er gradvis implementering i autoriteten eller i deling af magten ikke tilladt, ligegyldigt hvordan eller hvorledes realiteten er. Allah (swt) har sagt i Quran,

”Og de der ikke styrer med det Allah har nedsendt, er visselig kuffar” [5:44]

Ibn Kathir i sin tafsir af verset fortæller om Ibn Abbas' (ra) synspunkt og mange af de andre mufasireen (fortolkere af Quran) at den der ikke tror på Shariahs gyldighed eller blot en enkel lov fra Shariah, der er kendt af islam, er en kaffir og en regent der styrer med andet end Islam og mener at det er acceptabelt, er ligeledes en kaffir, dog er den der styrer med Kufr og anerkender at han laver en synd, for dennes vedkommende har han begået en mindre form for Kufr, med andre ord, en stor synd. [Tafsiru Quran al Atheem vol.2 side 60-66, Ibn Kathir]

Således er metoden for gradvis implementering og delingen af magten ikke tilladt og er absolut ikke en del af Islams metode til at skabe politisk og radikal ændring.

Det bør være klart at ethvert forsøg på at gøre brug af demokratisk struktur, der i forvejen eksisterer gennem besiddelse af ministerposter i regeringen, der styrer med kufr, er forbudt. Det samme gælder støtten til kufr-politiske partier i deres applicering af Kufr-love i muslimernes lande, med henblik på at opnå indflydelse i politiske beslutningsprocesser, ligeledes forbudt. Ligeledes er den der foreslår en lov der forsøger at applicere en del af Shariahs love for herefter at stemme på den, et absolut forbud. Da dette giver mennesket suveræniteten over Allahs Hukm og dette er i komplet kontrast med den islamiske Aqedah.

Disse ideer skal nedlægges og det skal være klart at de kun er en barriere overfor den islamiske Ummahs ændring af hendes situation og genetableringen af Khilafah.